

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ КРУШАРИ

НАРЕДБА

№ 12

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА КРУШАРИ

Приета с решение № 3/14 от Протокол № 3 от 28.02.2008 година, в сила от 01.02.2008 г., изм. с Протокол № 1 от 27.01.2009 г., изм. с Протокол № 4 от 09.03.2009 г., изм. с Протокол № 1 от 29.01.2010, изм с Протокол № 2 от 24.02.2010, изм с Протокол № 1 от 27.01.2011, изм. с Протокол № 1 от 06.02.2012., изм. и доп. с Решение № 13/177 от Протокол № 13/13.12.2013г., в сила от 02.01.2014г., изм. и доп. с Решение № 4/27 от Протокол № 4/17.12.2015г., в сила от 07.01.2016г. ,изм. и доп. с Решение №10/79 от Протокол № 10/13.09.2018г., в сила от 03.10.2018г., изм. и доп. с Решение №1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г., в сила от 29.01.2019г.,изм. и доп. с Решение № 5/46 от от Протокол № 5/30.04.2020г., в сила от 20.05.2020г.

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община КРУШАРИ

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. **(нова с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.)**Туристически данък.
8. **(нова с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)**Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) **(нова с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)**.Данъчните декларации по ЗМДТ се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в Държавен вестник.

(3)**(нова с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)**.Данъчните декларации по ал. 2 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4)**(изм. с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)**.Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за текущата година до 31 януари. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за текущата година се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември на предходната година.

(5)**(изм. с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)**.Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. **(изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)**.Местните данъци се заплащат в брой или чрез ПОС- терминал в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) **(изм. с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.)**.Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл.5а. (1) Общината предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените по ЗМДТ лица;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;

4. данъчните облекчения и освобождавания по ЗМДТ;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по ЗМДТ;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) **(нова с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)**

Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.) (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) **(отм. с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.)** Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл.9. (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината...или в кметствата на населеното място,където се намира имота,..
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1)(изм. с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(3) (нова с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/ учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/ учредяването, се заплаща от прехвърлителя/ учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) (нова с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по- голямата част от имота. (изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.*

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (изм. с решение № 5/46 от 30.04.2020 г.) (1) За жилищните имоти на предприятията данъчната им оценка е съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

* При необходимост и по преценка общинският съвет може да определя размера на данъка по групи населени места

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) (изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) **/изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г./** Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) **(нова с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.)** В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм. с решение № 1/16 от 27.01.2009 г.) за братя и сестри и техните деца – 0.8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова с решение № 1/1 от 09.01.2019г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) /изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г. / Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) /отм. с решение № 5/46 от 30.04.2020 г.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. (изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност-към момента на издаване на акто, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **(изм. с решение № 1/16 от 27.01.2009 г.) 0.8** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца.

б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) **(изм. с решение № 1/16 от 27.01.2009 г.), (изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.)**При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37.(1)Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2)(изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 32, ал. 3 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (отм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г.)Декларация по чл. 49, ал. 3 от ЗМДТ не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40.(1) (нова с решение № 4/27 от 17.12.2015 г.)Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) (нова с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общината:

1.ежедневно-чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3)(изм.с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. **(отм.с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)**са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчното облекчение по чл. 59, ал. 2 и 3 от ЗМДТ, когато в регистъра има данни за екологичната категория на превозното средство.

(4)(изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018г.)Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

Чл.41. (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019г.) (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона годишният данък се състои от два компонента- имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК x ЕК, където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = C_{kW} x $K_{гп}$, където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

а) до 55 kW включително - 0,60 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,80 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,60 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,80 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително - 2,30 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 3,10 лв. за 1 kW;

$K_{гп}$ е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на	Коефициент
---------------------------------	------------

производство, включително годината на производство	
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,10
„Евро 4“	1,00
„Евро 5“	0,80
„Евро 6“ и „EEV“	0,60

(2) (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.
2. къмпинг ремарке - **15** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **20** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **30** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **40** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **60** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **80** лв.
6. над 750 куб. см – **150** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **6** лв.
2. над 400 кг – **10** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **75** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

(6) (изм. с решение № 1/1 от 09.01.2019г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, но не повече от 12 тона, в размер от 15 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по- малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8лв.	28лв.
	18	20	28лв.	64лв.
	20	22	64лв.	147лв.
	22	25	190лв.	342лв.
	25	26	342лв.	600лв.
	26	28	342лв.	600лв.
	28	29	331лв.	399лв.
	29	31	399лв.	655лв.
	31	33	655лв.	909лв.
	33	38	909лв.	1381лв.
	38	-	1007лв.	1369лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640лв.	888лв.
	38	40	888лв.	1228лв.
	40	-	1128лв.	1817лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **70** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **150**лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

2. над 18 kW до 37 kW включително – **15**лв.

3. над 37 kW – **20**лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **35**лв.

(12)(изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 100 лв.“

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30лв.	61лв.
	13	14	61лв.	168лв.
	14	15	168лв.	237лв.
	15	-	237лв.	536лв.
Б) с три оси	15	17	61лв.	106лв.
	17	19	106лв.	217лв.
	19	21	217лв.	282лв.
	21	23	282лв.	434лв.
	23	-	434лв.	675лв.
В) с четири оси	23	25	282лв.	286лв.
	25	27	286лв.	446лв.
	27	29	446лв.	708лв.
	29	-	708лв.	1050лв.

(14) (нова с решение № 1/1 от 09.01.2019г.).Когато в регистъра по чл. 40, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че

превозното средство е без екологична категория.“

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1**лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **3** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,15** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,5** лв.за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан –**12** лв.

3. за делтаплан – **12** лв.

4. за мотоделтаплан - **20**лв.

5. за свободен балон - **30**лв.

6. за планер -**30**лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45.(1)/отм. с Решение № 1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г./За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“, данъкът се заплаща с намаление от 30 на сто.

(2) (изм. с Решение № 1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.“;

(3) (изм. с Решение № 1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се

използват за други цели.

(5) (изм. с Решение № 1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г.) Когато в регистъра по чл. 40, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1)(изм. с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.“

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 47. (изм. с Решение № 1/1 от Протокол № 1/09.01.2019г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси- в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.,

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по

Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(7) **(изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.)** При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателя дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №1.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. **(изм. с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.)** физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер. За извършване на повече от три вида дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. **(отм. с решение № 5/46 от 30.04.2020 г.)**

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за

цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) **(изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.)** Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от преобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

3) (изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.)

Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI (нов с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.) Туристически данък

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувката.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58. (1) Размерът на дължимия туристически данък за 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0.60 лв. за нощувка
2. категория 2 звезди – 0.80 лв. за нощувка
3. категория 3 звезди – 1.00 лв. за нощувка
4. категория 4 звезди – 1.00 лв. за нощувка
5. категория 5 звезди – 1.00 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15 число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (отм. с решение № 5/46 от 30.04.2020 г.)

Раздел VII (нов с решение № 10/79 от 13.09.2018 г.)

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на община Крушари по Закона за автомобилните превози.

Чл.60. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 300 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници с решение в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на база действащия размер за предходната година.

Чл.61.(1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл.62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Крушари ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 63 (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12} \text{ където,}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година; ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60; БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}} \text{ където,}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.“

Чл. 64. Данъкът по чл. 60 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За текущата година размерите на местните данъци се определят в срок до 31 декември предходната година. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за текущата година се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември на предходната година. (изм. с решение № 1/3 от 06.02.2012 г.)

§ 2. До определяне на размерите по § 1, данъкът при придобиване на имущества по чл. 32 се определя въз основа на размерите действащи към 31 декември на предходната година. (изм. с решение № 1/3 от 06.02.2012 г.)

§ 3.(1) За текущата година първата вноска на данъка по чл. 28, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси се внася в срок от 1 март до 30 юни”.(изм. с решение № 1/3 от 06.02.2012 г.)

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5

на сто. (изм. с решение № 1/3 от 27.01.2011 г.)

§ 4. За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл.14 от Закона за местните данъци и такси в срок до 30 юни 2010 година. (изм. с решение № 1/8 от 29.01.2010 г.)

§ 5.(1) (отм. с решение № 2/15 от 24.02.2010 г). „За 2009 г. първата и втората вноска на окончателния годишен патентен данък се внасят в срок до 30 април 2009 г.” (изм. с Пр. 4/09.03.2009г.)

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба са осъществява от кмета на общината и /или определени от него лица.

§ 7. Тази Наредба е приета на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси с решение № 3/14 от Протокол № 3 от 28.02.2008 година и влиза в сила от 01.02.2008 г.

§ 8. (нов с Решение № 13/177 от Протокол № 13/13.12.2013г.).Чл.7, ал.4 влиза в сила от 01.01.2014 г.

§9. (нов с Решение № 10/79 от Протокол № 10/13.09.2018г.).Направените изменения в глава първа „Общи положения”, глава втора „Местни данъци”, раздел I „Данък върху недвижимите имоти”, глава втора „Местни данъци”, раздел IV „Данък върху превозните средства” и в глава втора „Местни данъци”, раздел VII „Данък върху таксиметров превоз на пътници” на Наредба № 12 за определяне размера на местните данъци на територията на община Крушари, влизат в сила от деня на приемането им.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБС:

/ ИЛХАН МЮСТЕДЖЕБ /

Зона

Населени места/улици

I - ва

Над 150 жители в селата

Крушари,Телериг,Коритен,Лозенец,Северци,Северняк,Абрит,
Ефр.Бакалово,Полк.Дяково,Бистрец

II - ра

До 150 жители в селата

Габер, Добрин, Загорци, Земенци, Зимница, Кап.Димитрово,
Огняново, Пор. Кърджиево, Александрия

Приложение № 4 към глава втора, раздел VI

(Ново - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка		
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:	I – ва зона	II – ра зона
1 и 2 звезди	26 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		

а) ресторанти:		
1 - 2 звезди	5 лв.	3 лв.
3 звезди	5 лв.	3 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1 - 2 звезди	5 лв.	3 лв.
3 звезди	5 лв.	3 лв.
в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":		
1 - 2 звезди	5 лв.	3 лв.
3 звезди	5 лв.	3 лв.
г) кафе-сладкарници:		
1 - 2 звезди	5 лв.	3 лв.
3 звезди	5 лв.	3 лв.
д) барове:		
- дневни:		
2 звезди	7 лв.	4 лв.
3 звезди	7 лв.	4 лв.
- нощни:		
2 звезди	8 лв.	5 лв.
3 звезди		
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:		
	120 лв.	75 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:		
	4 лв.	3 лв.
4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:		
лева за брой място	5 лв.	5 лв.
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	150 лв.	80 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	150 лв.	80 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	550 лв.	500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	60 лв.	40 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
	200 лв.	100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:		
	100 лв.	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:		
	200 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:		
	150 лв.	130 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:		
	80 лв.	60 лв.

14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	80 лв.	60 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	220 лв.	180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	250 лв.	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	350 лв.	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	150 лв.	100 лв.
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	150 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	120 лв.	100 лв.
21. (отм. с решение № 1/1 от 09.01.2019 г). Отдаване на видеокасети под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	300 лв.	300 лв.
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	3000 лв.	3000 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	500 лв.	500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	2000 лв.	2000 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	200 лв.	200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1500 лв.	1000 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	150 лв.	150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100 лв.	50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	50 лв.	50 лв.
30. Заложни къщи:	3000 лв.	3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	120 лв.	50 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според		

местонахождението на обекта:

300 лв. 300 лв.

33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:

а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:

100 лв. 100 лв.

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:

10 лв. 10 лв.

в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:

40 лв. 40 лв.

34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

За 1 кв.м. 1,50 лв. 1,50 лв.

За един фитнес уред 300 лв. 300 лв.

35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

133 лв. 133 лв.

36. Мелничарски услуги:

а) мелници за брашно - на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

18 лв. 18 лв.

б) мелници за фураж стационарни -

600 лв. 600 лв.

37. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета

750 лв. 750 лв.

б) лодки

на брой;
450 лв. 450 лв.

в) яхти

на брой;
900 лв. 900 лв.

г) джетове

на брой;
900 лв. 900 лв.

д) влакчета

на брой;
30 лв. 30 лв.

е) файтони

на място;
75 лв. 75 лв.

ж) водни ски, водни планински и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения

на място;
150 лв. 150 лв.

з) зимни ски (включително ски екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни

на брой
оборудване;
150 лв. 150 лв.

и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши

на място;
150 лв. 150 лв.

к) детски колички и моторчета

на брой;
150 лв. 150 лв.

л) стрелбища

на място;
300 лв. 300 лв.

на място;

на място;
150 лв. 150 лв.

на брой;
150 лв. 150 лв.

на брой;
300 лв. 300 лв.

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.	200 лв.
б) други МПС	400 лв.	400 лв.
<hr/>		
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - 2000 лв. за брой моторно превозно средство.		
<hr/>		
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:		
а) комбайн -	450 лв.;	450 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини -	150 лв.;	150 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини -	15 лв.	15 лв.
<hr/>		